

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia	NSA Grażyna Radzicka
Sędziowie		WSA Maciej Busz WSA Józef Maleszewski (spr.)
Protokolant	sekr. sąd.	Agnieszka Walocha

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2017 r.
sprawy ze skargi Wojewody Wielkopolskiego
na uchwałę Rady Gminy Kotlin
z dnia 30 czerwca 2016 r. nr XXI/120/2016
w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Kotlin

1. stwierdza nieważność pkt 2.11. części B ujednoliconego tekstu Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Kotlin – Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego, stanowiącego zał. nr 1 do uchwały Nr XXI/120/2016 Rady Gminy Kotlin z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kotlin”;
2. zasądza od Gminy Kotlin na rzecz Wojewody Wielkopolskiego kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

J. Holynska
Justyna Holynska
St. sekretarz sądowy

Wyrok z dnia 13.12.2017r.
Postanowienie
sygn. akt IV SA/Po 907/17 jest prawomocny(ą)
od dnia 30-01-2018 r.
podpis sędziego / referendarza sądowego

UZASADNIENIE

Pismem z 12 września 2016 r. Wojewoda Wielkopolski, zastępowany przez pełnomocnika, wniósł skargę, domagając się stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy Kotlin z dnia 30 czerwca 2016 r. nr XXI/120/2016 w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Kotlin, w części dot. zapisu punktu 2.11. opisowej części B ujednoliconego tekstu Studium - Kierunki zagospodarowania przestrzennego, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały. Nadto pełnomocnik wniósł o zasądzenie od Gminy Kotlin na rzecz strony skarżącej kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając skargę pełnomocnik napisał, że zaskarżona uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, dalej jako u.s.g.) oraz art. 12 ust. 1, w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, dalej jako u.p.z.p.). W dziale drugim - uwarunkowania rozwoju Gminy w zakresie objętym zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kotlin, opisowej części B tekstu ujednoliconego Studium, w pkt. 2.11. pt.: „Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych”, zawarto informację, że „W ramach terenu objętego zmianą studium występują udokumentowane zasoby złóż kopalin. Podlegają one ochronie z mocy prawa. Eksploatacja tych złóż winna odbywać się na zasadach określonych w obowiązujących przepisach prawa”.

Pełnomocnik Wojewody Wielkopolskiego wskazał, że w wyniku analizy danych Państwowego Instytutu Geologicznego dostępnych w systemie Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych Polski „MIDAS” oraz systemu Infogeoskarb można stwierdzić, że na terenie objętym zmianą studium nie występują żadne udokumentowane złoża kopalin, w związku z tym nieuprawnione jest zamieszczenie informacji o ich występowaniu. W toku postępowania nadzorczego Wojewoda Wielkopolski wezwał Wójta Gminy Kotlin do złożenia wyjaśnień odnośnie zawartych w tekście studium informacji dotyczących występowania udokumentowanych złóż kopalin na terenach objętych zmianą studium, ze względu na zamieszczenie tylko ogólnej informacji o ich występowaniu, bez podania nazw, numerów i rodzajów złóż występujących na tych

terenach. W odpowiedzi, Wójt Gminy Kotlin, w piśmie z 22 sierpnia 2016 roku wyjaśnił, że zapisy dotyczące udokumentowanych złóż kopalin na terenach objętych zmianą, zawarte w tekście uchwały o zmianie studium, oznaczają tzw. wstępne udokumentowanie, zrealizowane w celu rozpoczęcia wszelkich procedur zmierzających do rozpoznania i udokumentowania złoża.

Pełnomocnik Wojewody wskazał, że zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 11 u.p.z.p. w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z występowania udokumentowanych złóż kopalin, a obowiązek ich ujawnienia w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wynika wprost z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm., dalej jako P.g.g.). Podanie w pkt. 2.11 tekstu zmiany studium informacji o występowaniu udokumentowanego złoża kopalin na terenie objętym zmianą studium, nie znajdującej potwierdzenia w stanie faktycznym, stanowi istotne naruszenie uregulowań art. 10 ust. 1 pkt 11 u.p.z.p. W opinii Skarżącego w przedmiotowej uchwale doszło do rażącego naruszenia zasad sporządzania Studium, a zatem jest uzasadniona przesłanka do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanej części.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Kotlin wniósł o oddalenie skargi. Napisał, że zawarte w tekście zmiany studium informacje dotyczące udokumentowanych złóż kopalin na terenach objętych zmianą Studium, oznaczają jedynie tzw. wstępne udokumentowanie, które zostało zrealizowane przez potencjalnego użytkownika złoża w celu rozpoczęcia wszelkich procedur zmierzających do uzyskania stosownych dokumentów, które jako jedyne mogą dopiero zaświadczyć o udokumentowaniu złoża, jego zasobach itp. i prowadzić do opracowania dokumentacji geologicznej. Powyższe odnosi się wyłącznie do złoża będącego przedmiotem projektowanej eksploatacji, czyli złoża surowca naturalnego, jakim są piaski i żwiry. Złoża te zostały rozpoznane na podstawie dokonanych odwiertów, które pozwoliły na wskazanie obszarów, dla których konieczne jest dokonanie zmiany studium w celu umożliwienia na terenie Gminy Kotlin realizacji inwestycji z zakresu wydobywania kopalin. Stąd też użyte w tekście sformułowanie zastosowane zostało w celu potwierdzenia zasadności opracowania zmiany obowiązującego dokumentu planistycznego, którego celem było wyznaczenie terenów eksploatacji powierzchniowej. Posiadane w czasie opracowania zmiany Studium informacje nie noszą znamion dokumentacji geologicznej w rozumieniu

przepisów ustawy - P.g.g. Dalej Wójt zaznaczył, że tekst oraz rysunek zmiany Studium został pozytywnie uzgodniony z właściwymi organami, w tym również organem administracji geologicznej. Po zakończeniu procedur związanych z udokumentowaniem złoża w rozumieniu przepisów P.g.g., złożo zostanie ujawnione w Studium.

W piśmie z 24 października 2017 r. pełnomocnik strony skarżącej podkreślił, że przepisy P.g.g. nie znają pojęcia „wstępne udokumentowanie”, dlatego trudno zgodzić się z argumentacją o prawie umieszczania w Studium informacji o istnieniu złoża na terenach, dla których projektuje się możliwość rozpoczęcia ich eksploatacji. Zdaniem Wojewody Wielkopolskiego prawnie niedopuszczalne jest dokonywanie dowolnych zapisów w akcie prawa administracyjnego, jakim jest studium uwarunkowania i zagospodarowania przestrzennego gminy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Skargę na uchwałę w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wniósł Wojewoda. Skarga Wojewody wniesiona została w trybie art. 93 ust. 1 u.s.g. Przewidziane w powołanym wyżej przepisie prawo organu nadzoru do wniesienia skargi do sądu administracyjnego przysługuje wówczas, gdy organ ten przed upływem 30 dni od daty doręczenia mu uchwały organu gminy nie skorzystał ze środka nadzoru określonego w art. 91 ustawy, tj. nie stwierdził nieważności tej uchwały we własnym zakresie. Po upływie tego terminu organ nadzoru, chcąc spowodować wyeliminowanie z obrotu prawnego wadliwej, w jego ocenie, uchwały musi ją zaskarżyć do sądu administracyjnego.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 u.s.g., uchwała organu gminy jest nieważna, gdy jest sprzeczna z prawem. Przepisy u.s.g. wyróżniają dwie kategorie wad uchwał organów gminy: istotne naruszenie prawa oraz nieistotne naruszenie prawa. W art. 91 ust. 4 ustawodawca wskazał, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że uchwałę wydano z naruszeniem prawa. Nie wylicza rodzaju wad uchwał, które należą do istotnego naruszenia prawa. W art. 91 ust. 5 u.s.g. wskazał jednak, że należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z utrwalonym już w tym względzie orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego przy ustalaniu zakresu pojęcia "istotnego naruszenia prawa" należałoby oprzeć się na rozwiązaniach przyjętych w kodeksie postępowania administracyjnego. W orzecznictwie tym przyjęto, że „istotne naruszenie prawa”, powodujące nieważność uchwały organu gminy, czy też rozstrzygnięcia nadzorczego nie pokrywa się z przesłankami nieważności decyzji w rozumieniu art. 156 Kpa (por. wyrok NSA z dnia 18 września 1990 r., sygn. SA/Wr 849/90, OSNA 1990 r., nr 4, poz. 2 wyrok NSA z dnia 26 marca 1991 r., sygn. SA/Wr 81/91, Wspólnota 1991/26/14, wyrok NSA z dnia 16 listopada 2000 r. sygn. II SA/Wr 157/99, nie publ., wyrok WSA w Poznaniu z 07 września 2017 r. sygn. akt IV SA/Po 435/17; CBOSA). Z poglądem tym należy się zgodzić, uwzględniając jednak, że w oparciu konstrukcję wad powodujących nieważność oraz wzruszalność decyzji administracyjnych można wskazać rodzaje naruszeń przepisów prawa, które trzeba zaliczyć do istotnych naruszeń prawa skutkujących nieważnością uchwały organu gminy, czy rozstrzygnięcia nadzorczego. Do nich należy zaliczyć: naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania tych aktów, podstawy prawnej ich podejmowania, przepisów prawa ustrojowego, przepisów regulujących procedurę podejmowania tych aktów. Odwołać się tu należy do stanowiska prezentowanego przez B. Adamiak w artykule "Wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawach z zakresu samorządu terytorialnego" (publ. w Samorządzie Terytorialnym 1997/4/23). Podobne stanowisko zajmuje Z. Kmiecik w publikacji "Ustawowe założenia systemu nadzoru nad działalnością komunalną", zamieszczonej w Samorządzie Terytorialnym 1994/6/13, wyrażając pogląd, że "orzeczenie o nieważności uchwały (organu gminy) zapada w razie ustalenia, że jest ona dotknięta wadą kwalifikowaną, polegającą na tego rodzaju sprzeczności uchwały z prawem, która jest "czymś więcej" niż tylko nieistotnym naruszeniem prawa" (tak również w wyroku WSA we Wrocławiu z 22 lutego 2012 r. sygn. akt II SA/Wr 937/11, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.p>).

Wojewoda, nie korzystając uprzednio z rozstrzygnięcia nadzorczego ustanowionego w art. 91 ust. 1 u.s.g., zakwestionował w trybie art. 94 ust 2 tej ustawy w drodze skargi do sądu administracyjnego zgodność z prawem uchwały w sprawie zmiany studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Kotlin, w części dot. zapisu punktu 2.11. opisowej części B ujednoliconego tekstu Studium - Kierunki zagospodarowania przestrzennego, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały.

Przy ocenie uchwał w przedmiocie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Sąd zobligowany jest do kontroli zaskarżonej uchwały w kontekście przesłanek wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Stosownie bowiem do treści tego przepisu istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pod pojęciem procedury planistycznej należy rozumieć kolejno podejmowane czynności planistyczne określone przepisami ustawy, gwarantujące możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (składanie uwag i wniosków) i kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień. Pojęcie zaś zasad sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wiąże się z merytorycznymi wartościami i wymogami kształtowania polityki przestrzennej.

Przed przystąpieniem do oceny czy zachowana została procedura planistyczna wskazać należy, iż niniejsza uchwała nie była jeszcze przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia sądu administracyjnego, co uzasadnia jej kontrolę w całokształcie.

Niniejsza sprawa wymaga odpowiedzi na pytanie, czy w świetle przepisów możliwe jest określenie w studium, że w ramach terenu objętego zmianą studium występują udokumentowane zasoby złóż kopalin, skoro, jest to wstępnie udokumentowane złoża kopalin (wstępnie udokumentowane złoża kopalin).

Zasady i tryb sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa wyczerpująco art. 11 u.p.z.p. Z kolei w art. 10 ust. 1, 2 i 2a u.p.z.p. wyznaczono wymagany ustawą zakres ustaleń (uwarunkowań, kierunków i obszarów) objętych studium, przy czym jest to katalog przykładowy, o czym świadczy użyte przez ustawodawcę określenie „w szczególności”, jednakże przy założeniu, że w konkretnym przypadku dane wymaganie w ogóle może zostać w studium ujęte. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 11 u.p.z.p. w studium uwzględnia się także uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin.

Przepisy P.g.g. zawierają definicję legalną poszukiwania – zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 tej ustawy jest to wykonywanie prac geologicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopalin, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Także rozpoznawanie ma definicję legalną w przepisach P.g.g.: ustawodawca każe przez to rozumieć wykonywanie prac geologicznych na

obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla (art. 6 ust. 1 pkt 13 P.g.g.). W art. 88 ust. 1 P.g.g. określono, że wyniki prac geologicznych, wraz z ich interpretacją, określeniem stopnia osiągnięcia zamierzonego celu wraz z uzasadnieniem, przedstawia się w dokumentacji geologicznej. Dokumentację geologiczną stanowi, między innymi, dokumentacja geologiczna złoża kopaliny (art. 88 ust. 2 pkt 1 P.g.g.). Dokumentację geologiczną przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej, w określonej ilości egzemplarzy, w postaci papierowej i w postaci elektronicznej (art. 93 ust. 1 P.g.g.). Co ważne, dokumentacja geologiczna podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji, przez właściwy organ administracji geologicznej (art. 93 ust. 2 P.g.g.), który może odmówić zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, jeżeli nie odpowiada ona wymaganiom prawa albo powstała w wyniku działań niezgodnych z prawem (art. 93 ust. 3 P.g.g.). Z woli ustawodawcy dopiero udokumentowane złoża kopalin, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Co więcej, ustawodawca nakazał, aby określonym przez siebie terminie, do dwóch lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny obowiązkowo wprowadzić do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (art. 95 ust. 1-2 P.g.g.).

Sąd podkreśla, że ww. obowiązki dotyczą udokumentowanych złóż kopalin a więc takich, dla których została sporządzona dokumentacja geologiczna. Redakcja przepisów art. 95 P.g.g. ma przede wszystkim na celu ochronę konkretnych, a więc udokumentowanych złóż kopalin, wprowadzając obowiązek ich ujawnienia w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa, a także zakreślając dwuletni termin na wprowadzenie obszaru udokumentowanego złoża kopaliny do studium, terminu liczonego od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Z kolei art. 10 ust. 1 pkt 11 u.p.z.p. jest powiązany z przepisami P.g.g., stanowi element otwartego katalogu uwarunkowań i głównych treści studium.

Odnosząc przytoczony stan prawny do realiów kontrolowanej sprawy Sąd stwierdza, że w zakwestionowanym fragmencie uchwały Rady Gminy Kotlin z dnia 30 czerwca 2016 r. nr XXI/120/2016 w sprawie zmiany studium uwarunkowań i

zagospodarowania przestrzennego gminy Kotlin, w części dot. zapisu punktu 2.11. opisowej części B ujednoliconego tekstu Studium - Kierunki zagospodarowania przestrzennego, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały, zapisano, że w ramach terenu objętego zmianą studium występują udokumentowane zasoby złóż kopalin, podlegające ochronie z mocy prawa. Tymczasem w odpowiedzi na skargę wyjaśniono, że zapisy studium oznaczają jedynie tzw. wstępne udokumentowanie.

Nie budzi wątpliwości, w świetle ww. definicji legalnych z art. 6 ust. 1 pkt 7 i pkt 13 P.g.g., że pojęcie wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny nie jest tożsame z udokumentowanym złożem kopaliny. Dopiero zatwierdzenie dokumentacji geologicznej powstałej na skutek rozpoznawania czyli wykonania prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny (art. 6 ust. 1 pkt 13 P.g.g.) spowoduje powstanie obowiązku wprowadzenia obszaru udokumentowanego złoża kopaliny do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (art. 95 ust. 1-2 P.g.g.). Rzecz w tym, że wstępne udokumentowanie oznacza zbyt mało informacji geologicznych. Potwierdzono zresztą tą okoliczność w odpowiedzi na skargę, gdzie Wójt napisał, że potencjalny użytkownik złoża zrealizował wstępne udokumentowanie w celu rozpoczęcia procedur zmierzających do uzyskania stosownych dokumentów, które jako jedyne mogą dopiero zaświadczyć o udokumentowaniu złoża, jego zasobach itp. i prowadzić do opracowania dokumentacji geologicznej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdza, że Rada Gminy Kotlin nie miała podstaw, aby zapisać w zaskarżonej uchwale, że w obszarze objętym zmianą studium występują udokumentowane zasoby złóż kopalin, podlegające ochronie z mocy prawa. Z tego powodu Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały, w części obejmującej zaskarżony zapis punktu 2.11. części B. Dopiero po wykonaniu prac geologicznych i przedstawieniu wyników prac geologicznych w dokumentacji geologicznej, oraz zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej w drodze decyzji administracyjnej, stwierdzić można będzie istnienie z udokumentowanych złóż kopalin w rozumieniu P.g.g. Wówczas to powstaną obowiązki organu uchwałodawczego związane z wprowadzeniem udokumentowanego złoża (udokumentowanych złóż) kopalin do studium. Wcześniej nie istnieją ani takie obowiązki, ani możliwość zawarcia w studium informacji o istnieniu „udokumentowanego złoża”.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie art. 147 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm., dalej jako P.p.s.a.) orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach postępowania (pkt 2 sentencji wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 P.p.s.a. W myśl pierwszego z wymienionych przepisów, w razie uwzględnienia skargi skarżącemu przysługuje od organu zwrot kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw. Z kolei zgodnie z art. 205 § 2 p.p.s.a., niezbędne koszty postępowania strony reprezentowanej przez radcę prawnego obejmują także jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawienia strony. Przepisami odrębnymi, o których mowa wyżej, są przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.). W myśl § 15 tegoż rozporządzenia:

1. Opłaty stanowiące podstawę zasądzania kosztów zastępstwa ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4.
2. Opłatę w sprawach niewymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości równej stawce minimalnej.
3. Opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to:
 - 1) niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawień w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu;
 - 2) wartość przedmiotu sprawy;
 - 3) wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie;
 - 4) rodzaj i złożoność sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych,

dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

Mając na względzie powyższe, Sąd określił wynagrodzenie pełnomocnika skarżącego wedle stawek minimalnych, uznając, że w okolicznościach niniejszej sprawy wynagrodzenie w takiej wysokości będzie adekwatne w szczególności do niezbędnego nakładu pracy pełnomocnika oraz jego przyczynienia się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy. W rezultacie zasądzona kwota kosztów postępowania to się wynagrodzenie reprezentującego skarżącego pełnomocnika ustalone na podstawie § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c) wyżej powołanego rozporządzenia (480 zł).

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

J. Wójcik
Justyna Wójcik
St. sekretarz sądowy

